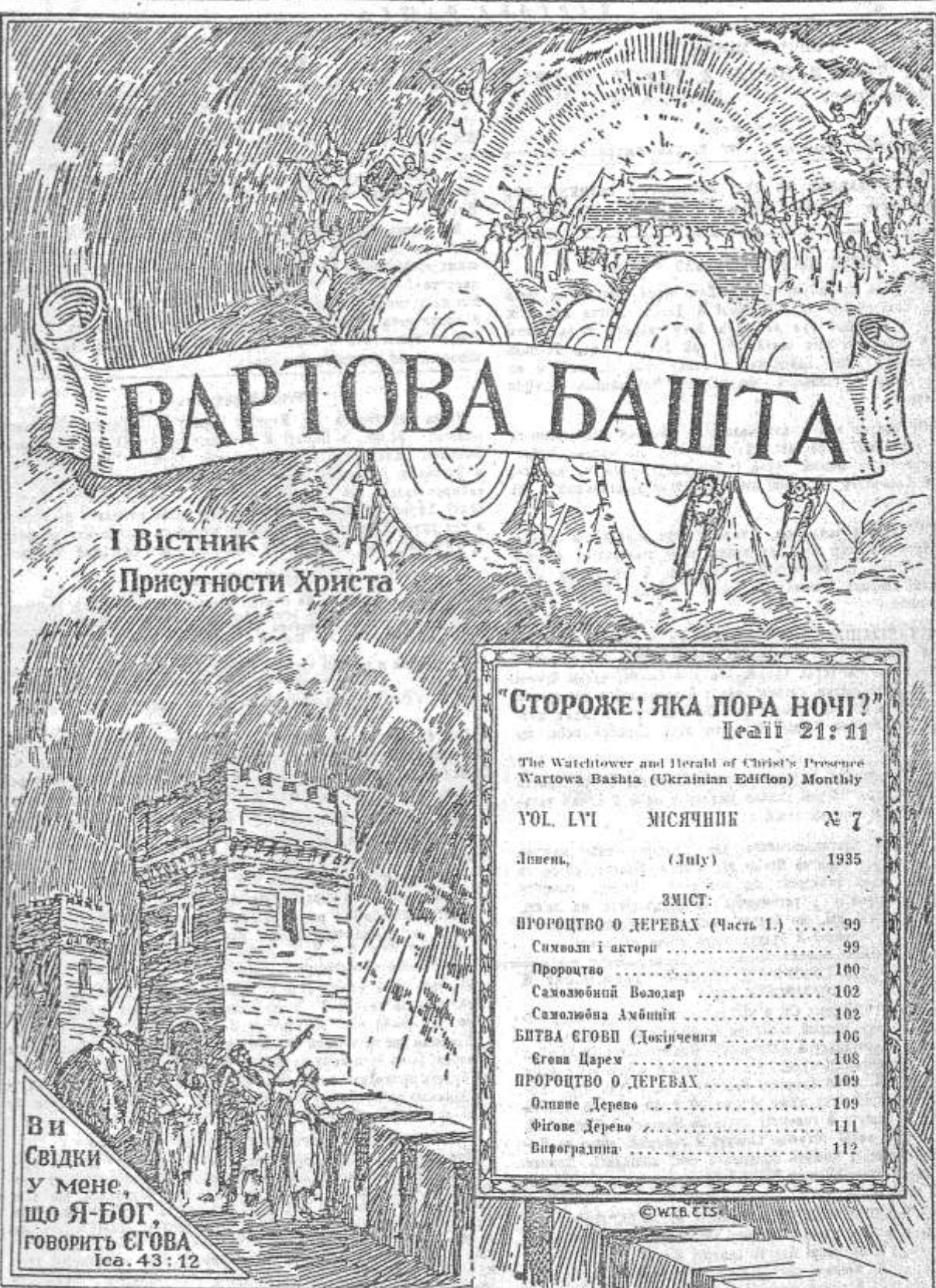

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashita (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVI МІСЯЧНИК № 7

Листопад, (July) 1935

ЗМІСТ:

ПРОРОЦТВО О ДЕРЕВАХ (Часть I.)	99
Символи і актори	99
Пророцтво	100
Самозлюбний Володар	102
Самозлюбна Амбіція	102
БІЛТВА ЄГОВИ (Докінчення)	106
Єгова Царем	108
ПРОРОЦТВО О ДЕРЕВАХ	109
Оливне Дерево	109
Фігове Дерево	111
Виноградина	112

© WTB & TS

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків. Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Логос був початком Його творива й активним слугою в створенні всіх річей; що той Логос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавцем Чинівником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й вивиснив Його понад усіма тваринами й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу до влади.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа—се діти Снону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овоц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалось: що незвідоме Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

УВАГА ДЛЯ БРАТІВ ГОВОРЯЧИХ ПОЛСЬКУ, УКРАЇНСЬКУ Й АНГЛІЙСЬКУ МОВУ

В фабриці на 117 Адамс Ст. є місце на брата котрий є вповні посвячений Господу, котрий говорить як різном й пишнє всі три мови: Польську, Українську й Англійську. Браття котрі би бажали прислати свої аплікації мусять б-ти самотні й візні від всяких відвічальностей, й готові служити Господу в якій будь мірі. Бажані браття повинні бути межє вітами 20 й 40. Також браття котрі читають, пишуть й говорять лише по Польськи й Англійськи, як різном браття котрі штають пишуть й говорять лише по Українськи й Англійськи можуть прислати свої аплікації. Пишіть до Товариства Вартової Башти Біблії й Брешур по ваші питання й аплікації до Бетель.

ФАБРИКА Й БЮРО ЗАПЕРТЕ—ЛИПНЯ 27.—СЕРПНЯ 11.

Всі вістители в полю праці є прошені зауважити, що дім Бетель, фабрика й бюро в Брукліні будуть заперті від 27. Липня до 11. Серпня. Се дасть членам дому Бетель нагоду відорватись від щоденного заняття й взяти спільну участь з їх братами в полю праці. Тому в тім часі жадна література не буде вислана нікому. Отже ваші задоволення на книжки повинні бути прислані за-

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям Бога Єгови і Його заміри, як про се навчає Біблія. Істить в собі науку Святого Письма для помочи свідків. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для усіх читачів і старається о иншу літературу яко помічує в таких діях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування рез радіо й для інших апаратів публичного навчання з С Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки цїлковито візний й відділений від усіх партій, сект або єських організацій. Він цїлковито й безвинно стоїть по є царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до ви й критичного розслідування свого змісту в світлі св. П. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторін отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Дер вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Б Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Пере в Злучених Державах треба вислати через поштовий не експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, і в півній Африці й Австралії, передплату треба вислати до з в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий пе

Заграницні Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, En
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, C.
Australasian . . . . . 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Aus
South African . . . . . Boston House, Cape Town, South A

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариств

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бізних, що не можуть заплатити за сей журнал, а бажать його читати, вислаємо даром, если о се попросят радисно бажать допомогти таким потребуючим, але після по регуан, вони мусять прислати письмєнну аплікацію кожного

Увага для передплатників: Повідку за отриману і плату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, р в протязі одного місяця. Оли місяць перед скінченням ся п плати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879

часу, так щоб можна було їх виповнити й вислати замім вислати буде запертий. Будуть певні задоволення досить і турп, так щоб вам вистарчило його на цілий місяць сей

Просимо вас не писати жадних листів в часі коли фабрика заперта, бо не буде кому доглянути їх. Надіємось, що жадні не будуть приходити в тім часі, хіба лише ралерти, візони й відновлення на Башту й Золотий Вік. На сі й інші листи дамо догляд коли фабрика знов буде отворена до роботи.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЬ?

Для добра принумераторів "Вартової Башти" тут хочемо гадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить а тично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що принумерата кінчиться, тоді вона випадає з лісти автомат Оли місяць перед скінченням принумерації англійського дання сього журналу, посилася повідомлення з журналом кож картку для відновлення принумерації. При звикінченню нумерації в чужих мовах, вислаємо повідомлення з послі числом. Отже коли отримаєте повідомлення з журналом, то те, що ваша принумерата скінчилась. Повідку за отриман редплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що попроситься.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LVI

Ліпень, 1935

№ 7

ПРОРОЦТВО О ДЕРЕВАХ

[Переложено з Анг. "Вартової Башти" з 15. марта, 1935]

"І назовуть їх деревами справедливості, насадом Господнім на його прославу." — Іса. 61: 3, А.П.В.

ЧАСТЬ 1.

БОГ ЕГОВА в старинних часах зробив много пророчих образів і заховав історію їх, щоби його вірні свідки на землі в часі великої небезпеки могли мати потіху і встояти в надії. Із своєї ласки і доброти всім часі горя Господь зібрав вірних до себе в храм і відкрив їм значіння сих пророчих образів. Ті дорогі цінні правди останок прийняв в тайні місці, котрі вони мусять голосити "із дахів" в честь Єговою імя. Останок є насадом Господа Бога і є почислені за праведних, тому що вони знаходяться з Ісусом Христом в храмі й одягнені в одежі тотожності і покриті ризами справедливості, о котрі Єгова постаравсь для них. Тепер вони мусять доказати їх невинність у пробі, щоби вони могли бути на віки "деревами справедливості" в насаді Єгови. Головна ціль у вибранню останка є, щоби вони могли мати часту у підтриманню Єгової сторони в рішенню великого питання тепер. Щоби їм бути в справедливості, то вони мусять всякого часу віддавати славу Богу.

Єгова положив на останкові виразні задачі і відвічальності, котрі є виписані в заповідях даних їм Богом. Вони є помазані духом Господнім і є вислані розказувати правду, без огляду чи люди будуть слухати чи не слухати. Вони мусять дати довідома людям, що Єгова — єдиний правдивий і всемогучий Бог і що прайшов день його пімсти, себто, час у котрім він виконає свої прикази на всю організацію Сатани. Вірні свідки Єгови не можуть мати нічого до чинення з ворожою організацією, але вони мусять цілковито стати по стороні Господа і мусять виразно заявити свій визов ворогові через постійне голошення воєнного кличу: "За Єгову і за Більшого Гедеона, Ісуса Христа, Оправдателя Всевишнього!"

"День Єгови" зачався в 1914 р., коли він посадив на престолі свого любого сина і післяв його царювати. Сконечности, те правління мусить зачатися серед організації ворога і ворог мусить бути вигнаний і знищений, щоби правління справедливості могло поширитись по світі. Се — дні горя і війни. І в сих часах подобалось Єгові відкрити останкові значіння своїх пророцтв, давно записаних в Біблії. Се він зробить, не лише щоби задоволити бажання сотворіння пізнати зна-

чіння їх, але щоби його вірні свідки були запевнені, що Єгова провадить їх сильнок рукою, Ісусом Христом, і що вони є на правдивій дорозі. Знаючи що вони є на правдивій дорозі, останок бажає іти вперед. Коли обступлені ворогом і підлягають многим переслідуванням, останок знає, що такі переслідування мусять прийти, і без огляду на всяку опозицію вони рішились іти вперед, викликаючи із дахів, що Єгова — Бог, і що він побідить ворога, і що хто любить справедливості і бажає жити мусить утікати з організації Сатани до царства Божого під Христом.

У восьмій і десятій голові книги Суддів знаходиться пророча приповідь о деревах. В сім пророчім і повно-вразнім образі відобрають роллю живі й неживі річи. В тій драмі показую, що чоловік так званий Потам став на верху високої гори і сказав приповідь про дерева, що зійшлися вибрати царя. Ті дерева названі по порядку, запросили оливне дерево бути царем над ними. Оливне дерево відмовилось прийняти уряд. Тоді дерева запросили смокву щоб вона царювала над ними, і смоква не схотіла прийняти уряд. Тоді дерева звернулись з просьбою до виноградини, щоб вона прийшла і царювала над ними, але виноградина відмовила прийняти на себе царській уряд. Тоді всі дерева запросили терне царювати над ними; і терне прийняло сю роботу. Ся пророча приповідь була висказана зараз по амбітному чині чоловіка названого Абимелех, котрий був неправого ложа син Гедеона, і котрий старався заволодіти над Ізраїлем. Щоби мож лекше розглянути тексти св. Письма, то здається булоб добре застановитися над символічним значінню певних неживих предметів, які являються в пророцтві, і яку часту відобрають живі сотворіння.

СИМВОЛИ І АКТОРИ

Дерева різного рода ростуть в лісі, декотрі із них для добра чоловіка а інші є менше пожиточні, а ще інші зовсім нездалі. Напримір, кедрове дерево розкішно росте недалеко води і своїми коріннями пе воду, котра представляє правду. Терне і будяки ростуть на землі опущеній. В св. Письмі дерева символічно представляють живі сотворіння, а чи вони злі чи добрі, то

се можна вирішити через їх споріднення до Бога Єгови. Із між усіх сотворених "дерев" найголовніший є Ісус Христос, насаджений Богом Єговою, і всякого часу є правим. Члени Божої головної організації під Христом — це "деревця насажені Єговою для Його слави і почислені за праведних". Вони є посажені Господом в Його організації, і якщо вони будуть вірні й правдиві Всевишньому, вони виростуть на дерева праведності на славу Господа Бога. Про чоловіка котрий вірно служить Єгові написано є: "Но в законі Господа любуйся й розмишляє о законі Його день і ніч! і буде він як дерево посаджене над водистими потоками, що приносять овочі свої у пору свою, і котрого лист не вяне; і що він творить, все вдається йому." (Пс. 1: 2, 3) "Хто лиш на статки вповає, той упадає, а праведні як лист, зазеленіють." — Прип. 11: 28.

Є Люцифер був насадом Єгови і був праведний аж беззаконня знайшлося в його серці. Відносно Люцифера Бог велів своєму пророкові написати: "Він пишався висотою своєю та довготою галуззя свого, бо корінь його розростався при великих водах. Не затемняли його кедрі в Божому саді; не досягали гілля його капариси, й каштани не досягали величиною віття його дерево в саді Божому не могло рівнятися із ним красою своєю. Я вкрасив його густим віттям, так що всі дерева Едемські в саді Божому зазирували йому." (Езек. 31: 7-9) Це не значить, що інші сотворіння Люциферової організації не властиво бажали взяти його вивисшене місце. Правдиве значіння слова "зазирували" є, що інші сотворіння подивлялися красоту Люцифера із захоплення в їх ревності величали його, і уважали його кращим понад себе. Сих сотворінь Люцифер відпровадив із собою в своїм бунті, і вони, як і Люцифер, сталися деревами беззаконня і опісля вони вийшли, щоби привести до лукавства і проти Бога всі дерева землі.

В сій пророчій приповіді записані в дев'ятій голові Суддів являються добрі і злі дерева. Символічно ті неживі предмети представляють слідує:

Оливне дерево в тій приповіді символічно представляло Гедеона, Ісуса Христа, Більшого Гедеона, вірного останка.

Фігове дерево символічно представляло Йотера, Гедеонового пергінця, і "святий нарід".

Виноградина символічно представляла царський дім Єгови, Ісуса Христа, яко Голову того царського дому, разом з іншими, що будуть мати частку в оправданні Єгового імя.

Терне, в сій приповіді символічно представляло видимих володарів сього світа, з котрих складаються урядові первотини Сатанської організації на землі.

Абимелех, неправого ложа син Гедеона від його наложниці, відіграв в сій драмі частку активних і видимих володарів світа по 1914 р.

Сихем, місто і мешканці його, а головню Левіти, представляли релігійний елемент, т. є духовенство "Християнства", включаючи "чоловіка гріха" класу.

"Сімдесять синів" Гедеона представляли послідователів Ісуса Христа які були заняті в роботі у виконувannya роботи Ілії церкви перед 1918 р.

Йотам, син Гедеона котрий вивів пророцтво про дерева, представляв останка.

ПРОРОЦТВО

Через сторінки *Вартової Башти* Господь ласкаво дав своїм людям вирозуміння пророчої драми Гедеона і його триста воїнів. По смерті Гедеона зачалась нова пророча драма котра тут є названа "пророцтво о деревах". Найперш застановимось над подіями які спричинили виповідження сього пророцтва: "Як умер же Гедеон, блудували знов сини Ізрайлеві за Баалом і прийняли собі Баалверита за бога". (Суд. 8: 33) Зараз по великій побіді Ізраїльтяни просили Гедеона, щоби він володів над ними, а Гедеон відмовився, кажучи до них: "Господь нехай над вами панує." (Суд. 8: 23) По смерті Гедеона в Ізраїлі не було царя, яко ж написано: "Того часу не було царя в Ізраїлі; кожен чинив, що йому здавалось добрим". (Суд. 21: 25) Тоді Єгова царював над Ізраїлем. (1 Сам. 8: 7) Це показує, що сповнення цієї пророчої приповіді або пророцтва о деревах зачалось по 1914 р. з початком "дня Єгови", коли Єгова взяв владу і зацарював через Ісуса Христа, котрого він посадив на престолі. (Одкр. 11: 17; Пс. 2: 6) По смерті Гедеона той час св. Письмо називає як "часи коли управляли Судді". (Руті 1: 1) Це піддає думку, що розвій сього пророчого образу або сповнення його зачалось на весну 1918 р., коли великий Суддя, Ісус Христос в храмі, зачав судити найперше "дім Божий", як правдиві так і з імена послідователі. — 1 Петра 4: 17; Мал. 3: 1-3.

Єгова ужив Гедеона до визволення Ізраїльтянів з рук їх гнобителів і до повалення диявольської релігії в тім краю. Однак скоро по тім "блудували знов сини Ізрайлеві за Баалом і прийняли собі Баал верита за бога, і сим чином вони переступили Божий великий приказ і їх угоду. Тут Ізраїль представляв "Християнство", люди і народи котрі через довгий час отримували Божу ласку через те, що серед них голосилась вість Єгової правди. "Християнство" зробило посередню угоду бути народом Божим, тому що воно визнавало устами і представляло себе перед усіма народами землі яко послідователі Ісуса Христа, називаючи себе "Християнським народом". В 1914 р., поганські часи прийшли до кінця і "Християнство" мало нагоду звернутися цілковито до Бога і його царства або пійти за Дияволом і віддати себе диявольському почитанню. "Християнство" постановило піддатися Дияволу. Через більше чим сорок років Божі вірні люди на землі виконували роботу в границях "Християнства", котра то робота була представлена через пророка Ілію, і пригадувала так званим послідователям Христа в краях "Християнства" сей факт, що поганські часи мали скінчитися і царство Боже наблизитися. Многі люди почу-

ли" се і відвернулися від почитання Диявола, але коли Світова Війна прийшла "Християнство" скоро відпало до Баалізму сим, що воно поспішило до війни, а його духовенство стало найбільше резними агентами цієї різанини людей і жорстокостей війни. "Християнство" відмовилось звернути свою увагу на тодішнє свідчення, котре доказувало кінець світа і початок Божого царства під Христом. Замість того вони блудували за Дияволом: Більшию Езабелею, себто диявольською організацією. Безсумніву Гог і його сили димонів були на переді того шаленого походу на кроваве поле битви. Як у минулому часі Ізраїль, так і тепер релігійні провідники "Християнства", кажуть що вони служать Богу, але відносилися до нього як до Баала, що значить (мій господар) замість "Іші" ("Мій чоловік"). (Осії 2: 16) Як було за часів тілесного Ізраїля, так і тепер Єгова мусів устати і післати свого Більшого Егуя знищити почитання Баала на землі, що він доконає в Армагедоні.

¹⁰ Ізраїльтяни зробили "Баал-Верита своїм богом!" імя "Баал-Верита" значить "господь завіту", т. є "господь, що робить угоду з своїми поклонниками". В жаднім іншому місці в Біблії нема згадки про Баал-Верита. Осередок сього диявольського поклонення, як се показано в книзі Суддів 9: 4, 46 було постановлене у місті Сихем, де знаходився дім Баал-Верита і там знаходився також престіл бога Верита. Сихем був залюднений поклінням Ефраїма, і тут знову був випадок де Ефраїм був провідником Диявола і "не сповнили завіту Божого, і неохотили ходити в законі його". (Пс. 78: 9-11) Божий пророк писав: "Застряв Ефраїм у віру ідолівську; — понехай його!" (Осії 4: 17) Такий чин є достаточною причиною для осунення винуватих із Божого великого "оливної дерева". "Християнстві" була дана нагода в 1914 р. доказати вірність або невірність до Бога Єгови. Навіть передове духовенство "Християнства" в той час видало відозву заявляючи, що тоді нагромаджені свідчення доказували наближення Христового царства. Але вони не стояли навіть при своїх власних словах. Замість звернутися до Бога і до його царства, то протягом Світової Війни "Християнство" звернулося цілковито до Диявола, зробило заговор і угоду з Дияволом проти Бога і його святих людей. (Пс. 2: 2, 3) "Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе." (Пс. 83: 5) "Християнство" виконувало сей договір після своєї угоди проти тих, котрих Єгова береже, шукаючи знищити посвячених Єгові і його царству.

¹¹ Світова Війна зазначила почин часу коли "Християнство" зробило много угод проти Бога і його царства. Воно витворило договір Лігі Народів, котра стала тою огидною річю в опозиції і заміною за царство Боже. Тоді повстала Париська мирова угода, що противиться слову Божому і старається установити мир на землі проти божественного розпорядження. Інші угоди які наступили були такі, як договір розоруження, угода монети, угода привернення комерції, і много інших угод, котрі вяжуть "Христи-

янство" з Дияволом і його організацією, тому що всі вони противляться Богу і його способі установленню мира на землі і доброї волі між людьми. Установлення почитання Баала в місті Сихем пророко предсказувало установлення Диявольської релігії по цілім "Християнстві". Через се "Християнство", а головню його релігійні провідники, є подібні Ефраїмові, тому що воно "наповняє свій живіт східним вітром". (Йова 15: 2) "Ефраїм ість пустий вітер, вганяє за східним вітром; день поза день примножує лож, накликає грозу, він входить в угоду з Ассуром, вивозить оливу з Єгипту." (Осії 12: 1) Навіть ті, що були через якийсь час заняті в Господній роботі Ілії, були винуваті до певного степеня за занедбання їх угоди з Єговою і через се стягнули гнів Господень. "Та й з Юдою в Господа суд, і навідаєсь він до Якова за його поступки; відплатить йому за всі діла його." (Осії 12: 2) Щодо несамолюбних і вірних, то Господь відвернув свій гнів від них і вони отримали потіху і радість перебуваючи даліше в його службі. — Іса. 12: 1.

¹² Що тут сказано про Ізраїля, то се також правда відносно "Християнства". "І не пам'ятали Ізраїльтяни про Господа, Бога свого, що визволяв їх із потали всіх ворогів їх навкруги." (Суд. 8: 34) Підчас Світової Війни "Християнство" робило много галасу відносно їх служби для Господа і оголосило, що їх війна була свята війна. Вони, а головню духовенство і визначні з їх стада, прибіжались до Єгови устами, а не серцем. Вони забули за Божу угоду і його обітницю відносно визволення людства рукою Його Царя, Ісуса Христа. Вони були самолюбні. Ідучи за хитрим провідництвом Диявола "Християнство" задумало установити правління на землі супроти Божої волі і сим чином вони доказали, що вони відвернулися від Бога і від Христа Його Царя.

¹³ Гедеон був помічником Ізраїля, але Ізраїль не віднісся ласкаво до його дому але, противно, указав своє лукавство до дому Гедеона: "Та й не показували ніякої прихильності до родини Еробаалової, Гедеонової, такої щоб рівноважити з добродійствами, які він чинив Ізраїлеві." (Суд. 8: 35) "Еробаал" тут значить "Нехай Баал з ним судиться". (Суд. 6: 32) Він також називався Еробасет, що значить "Нехай ся огидна річ [ідол] судиться." (Гл. 2 Сам. 11: 21, *залишка*.) Його імя "Гедеон" значить "рубач дерева". Він представляв Ісуса Христа, котрий зрубає всі "дерева" (живучі сотворіння), що противляться Богу Єгові. Дім Гедеона згаданий в сих текстах представляв дім синів Божих над котрим Ісус Христос є Головою. (Жид. 3: 6) Підчас Світової Війни і опісля, дім синів був зненавиджений всіма народами, тому що вони посвятилися Богу і Христу. (Мат. 24: 9) Ласка яку Гедеон показав народові Ізраїльському указувала на ласку яку Більший Гедеон, Ісус Христос, указав "Християнству" через сорок років від 1878 до 1918, в приготуванні дороги перед Господом, і протягом котрого то часу Господь післав своїх вірних послідователів до "Християнства" із вісткою доброї потіхи і надії. Бог обіцяв через свого

пророка, кажучи: "І поприхилиє він серця отців до дітей, і серця дітей до отців їх, щоб я, прийшовши, не покарав землю прокляттям." (Мал. 3: 1; 4: 5, 6) Останкові тепер дозволено побачити Божу любов і ласку до них в сім, що він дав їм правду і випровадив їх із "Християнства", щоб їм не бути співниками в гріхах його, але щоб вони могли свідкувати про імя Єгови і мати часть в оправданню Його святого імя.

САМОЛЮБНИЙ ВОЛОДАР

"Се була захланність, що є найбільшим самолюбством, що спричинила Люцифера вивисшити себе і старатись бути подібним до Бога. Він забажав правління яке принесло б йому велику пошану і почитання, що єдиному Богу Єгови справедливо належалося. Щоби доклати своєї крайно самолюбної і лукавої цілі, Люцифер зачав очернювати Боже святе імя і нищити Божі сотворіння. Від тоді аж до тепер кождий людський володар, що старався вивисшити себе і зробити собі велике імя, провадженний в сій роботі хитрим і лукавим духом Диявола. Самолюбні люди спричинили, що многі люди ошукували себе і інших. Се не значить, що люди, котрі шукають влади, ставлять себе свідомо і добровільно під провідництво Сатани, але се значить, що вони, маючи самолюбне бажання дістати велике імя, славу і честь для себе, стають добровільною жертвою Сатани. Токі люди навіть можуть казати, що вони є під Божим керівництвом, але в той самий час вони цілковито відкидають Слово Боже, показуючи сям, що вони не є під провідництвом Божим. Самолюбне бажання особистої наживи є дійсним корінем всякого зла. Если би ті, що зробили угоду чинити волю Божу, могли всегда памяати, що їх головна задача є шанувати імя Бога Єгови, і що чиняче се, вони мусять чинити добро иншим о скільки вони мають нагоду, а головню для домівників віри, і если би вони постановили своє я на заді, а поступали після Слова Божого, тоді мноґо клопоту і непотрібного терпіння можна обминути. Коли Християнин поступає правдою дорогою і терпить задля праведности, тоді він має причину радуватися. (1 Петр. 3: 14) "Іако бо похвала, коли соґрішаючи й бити в лице, терпите? Тільки коли добре робите, і страдаючи вам приклад, терпите, то се угодно перед Богом." (1 Петр. 2: 20) "Лучше бо коли воля Божа, пострадати за добрі діла, аніж за діла лихі." (1 Петр. 3: 17) Самолюбне серце бажає вивисшити себе, а покірний бажає бути послушний і старається сповняти заповіді Божі, хотяй часом його мильно розуміють і терпить з рук інших. "Лучше з тихими духом смирятись; ніж з гордими здобич паювати." — Прип. 16: 19.

"Як се добре відомо, в "Християнстві" позиція не шукає за чоловіком, але самолюбний чоловік бажаючи особистої наживи, шукає позиції і влади. Діставшись до влади, тоді його самолюбство відкривається, і через се люди часто говорять про такого володаря, що "він є на скрізь політикер"; розуміючи під сям, що він шукає

свого власного політичного і самолюбного добра коштом людським. Між тими, що зробили угоду чинити волю Божу, часто являються такі, що бажають мати висшу позицію в громаді або в зборі, щоби мати славу між братами. Такий наприм відкриває самолюбне серце, себто, самолюбство є порушаючою силою його діяльности. Сатана є той, що запускає самолюбство в умисл і серце инших сотворінь. Гордість — се друге імя для самолюбства, і гордість провадить до знищення. (Прип. 16: 18) Ті що стають в ряди Єгової видимої організації тепер мусять цілковито забути про себе і щиро із серця сказати: "Я по стороні Єгови і Його Оправдателя Ісуса Христа, Більшого Гедеона." Як Гедеон відмовився прийняти владіння над Ізраїлем для себе або своїх синів, так тепер ввесь Ізраїль, що мають духа Гедеонового, кажуть всякого часу: "Єгова царювати ме над землею". Єгова і Ісус Христос є Учителями Божих людей, і ввесь останок мусить бути в єдності, стоячи рамя в рамя, доглядаючи справ царства припоручених їм і, чинячи се, вони мусять відложити своє я на бік. Усі річі які посідають такі сотворіння є віддані в руки Божі і мусять бути посвячені його службі. Бо не глядити на особу, позаяк нема і одної одиниці котра булаб вивисшена понад инших у видимій організації Господа. Любов є і мусить бути головною річю; а любов значить цілковите несамолюбство.

САМОЛЮБНА АМБІЦІЯ

"В сій пророчій драмі тепер виходить на сцену особа крайно самолюбна, котрого імя було Абимелех, котрий сильно змальовує з т., що є сказано в повисших параграфах відносно самолюбства. Імя "Абимелех" значить "отець царя", т. є, той, що є отцем або дає життя ідеї про царя, маючи на ввазі себе як такого, що повинен володіти. Інакше сказати, Абимелех був амбітним політикером, бажаючи самолюбної наживи коштом инших без огляду як завеликий кошт мав бути. Він тут представляє видиму часть Сатанської урядової організації, а головню торговельні і політичні первотини її. В 1914 р., Ісус Христос засів на престолі, про що повідомлено "Християнство" але торговельні й політичні первотини сплосили тоді ідею правління над світом иншого чим через Ісуса Христа. Духовенство задля самолюбної користи подали руки иншим первотинам. Сатанської організації і згодилися, що Ліґа Народів має володіти яко одиноке світло світа. Военна сила — се овоч або знаряд комерціалізму і є зорганізована і підтримана самолюбним духом який цілковито контролює комерціалізм, і таке саме самолюбство володіє усіма тими первотинами. Крайне самолюбство було показане в Абимелехові, котрий рішивсь володіти або згинуті. Комерційна сила світа також рішилась володіти або згинуті; і наслідок буде що вона згине.

"Хто був Абимелех? Він походив із покоління Ефраїмового, був неправого ложа син Гедеона від його наложниці, Ефраїмки, що жила в

Сехем. "Було в Гедеона сімдесят рідних по тілу синів, мав бо жінок багатько. А наложниця його, що держав у Сихемі, вродила йому також сина, і дав він йому ймя Абимелех." (Суд. 8: 30, 31) Головними або визначними членами в релігійних стадах "Християнства" є комерційні і політичні великани. (Ерем. 25: 34) Ті визначні одиниці відійсности контролюють духовенством і релігійними організаціями. Такі "визначні в стаді", як і Абимелех, є неправого ложа синами, т. є, фальшивими Християнами. Наложниця Ерубала (або Гедеона) повисше згадана, добре представляє "зоровані релігії" або "зороване" Християнство, котре породило неправого ложа синів, котрі становлять визначних членів у стаді й котрі сплюдили ідею відносно володіння світом супроти Божого розпорядження через Ісуса Христа. Причина чому вони є названі "неправого ложа Християнами" є та, що вони не є правильними послідователями Ісуса Христа. Гедеон походив з покоління Манассії. (Суд. 6: 15) Його наложниця, що жила в Сехем, походила з покоління Ефраїмового, і через се її син Абимелех був пів Ефраїмітом і пів Манассітом. Ефраїм і Манассія походили від Йосифа.

Крайно амбітний Абимелех, бажаючи стати царем Ізраїля, постановив задоволити своє грішне бажання: "Син же Еробаалів Абимелех прибав у Сихем до материних братів і говорив їм і всьому родові матеріної родини ось так:" (Суд. 9: 1) Очевидно Абимелех мав жити в домі свого отця в Офрії, замість відкрити свою ціль людям в тім місті, він поспішив до місця своєї матери де вона породила його і де головню поклонялися Баал-Веритові. Се було перше столичне місто де збунтувалися десять поколінь Ізраїля, в котрім то бунті провідничило покоління Ефраїма. (1 Цар. 11: 26; 12: 25) Ймя "Сехем" значить "криж" або "рамено", а се можливо тому, що се місто знаходилося на валі або на підвисшеній площі. Се було одно із шість містів прибіжища і через се воно належало до Лівітів, і мало бути підтримане родиною Каатова з покоління Левія. (Кн. Ісуса Навина 20: 1-7; 21: 20, 21) В сім то місці Йозия дав свою прощальну мову і вийшов з Ізраїлем в угоду вірности до Бога Єгови. (Кн. Ісуса Навина 24: 24, 25) Сехем почасти був залюднений поколінням Ефраїма. (1 Параліп. 6: 66, 67) Йозия також походив з того покоління. Цікавим є, що ніхто, із триста воїнів Гедеонових не походили із Сехим або з покоління Ефраїмового. (Суд. 6: 34, 35; 7: 24; 8: 1) Левіти замешкували в Сехем і представляли духовенство "Християнства", включаючи "лукавого слугу" клясу, підчас коли інші мешканці того міста, Ефраїміти представляли "визначних із стада" під провідництвом духовенства або релігійністів, коли були провідниками Баалової релігії, і котрі в теперішній час є провідниками Диявольської організації. Абимелех, неправого ложа син від наложниці, головню представляв тих "визначних із стада" в "організованім Християнстві", котрі вдають за послідователів Христа, але є фальшиві.

Напевно Абимелех знав, що його отець Геде-

он не хотів прийняти володіння над Ізраїлем, ані він самий ані для своїх синів. (Суд. 8: 22, 23) Будучи неправого ложа, він можливо думав, що він не був зобов'язаний наказами свого отця, так як комерційні і політичні первотини "Християнства" в сих часах думають, що вони не є зобов'язані Словом Божим і Христовим. Ідучи до міста диявольського почитання, Абимелех рішився зачати свою виборчу промову, щоб стати царем, радше чим чекати аж Бог вибере царя для Ізраїля. Промовляючи до кривичів своєї матери його передвиборча промова мала вператись на сім, що він був сином Гедеона і окрім цього був на пів Ефраїмітом і через се близьким кривим мешканців Сехими. Він сподівався, що така промова мала здобути для нього лаєску в людей Сехими радше чим резюкувати із сімдесят синів, що замешкували в иншій місці; і люди будучи порушені "самолюбним патріотизмом", поперали його. Ось так Абимелех надіявся на своїх тілесних кривих радше чим вновати на Бога котрий був дійсним визволителем Ізраїля рукою його отця Гедеона. Так і річ мався з "Християнством" підчас Світової Війни. Хотів їм було сказано що поганські часи скінчилися, і що Христове царство прийшло, і що світ скінчався, то комерційні і політичні проводарі не радилися вірних свідків Єгови, що принесли їм цю вість проголошуючи прилюдно її, але ті самолюбні одиниці пішли до своїх "кривих", релігійних проводарів "Християнства", себто до тих, котрі віддалися Баалізові або формальному поклоненню яким будь річам замість правдиво пошануватися Богу і Ісусу Христу. Ті самолюбні люди зачали уживати духовенство за своїх агентів і тоді привитали Лігу Народів яко річ, що має володіти світом; і духовенство се зробило.

Прибувши до Сехим, Абимелех оголосив, що він бажає стати царем, і неначе сказав: "Ось мій спис блискавиці, і капелюх мій у ряді". (Суд. 9: 2) Модерні політики ідуть тим самим напрямом. Абимелех зібрав усіх найменших сторожів, включаючи підкуплену народну пресу, щоб вони робили і плакали в його користь. До своїх близьких помічників він сказав: "Поспийте усіх... міщан." Слово "міщан" є взяте з єврейського слова "Баалім", що значить "наставники, вчителі". Роттердам переложив сей текст "власителі Сихем". В сім часі Великий Гандель і політики в дійсности є власителями і володарями людей, підчас коли духовенство ляже на них мокре вапно, щоб помазати їх, намастити і обліпити і зробити їх побіжними гробами подібними до себе. Абимелех поставив питання: "Чи краще щоб сімдесят синів [Манассії] царювали над вами чи щоб один царював? Пам'ятайте, що я один із вас!" Се не лише було крайнім самолюбством, але і також чуття проти чужинців. В сих часах, коли свідки Єгови є зненавиджені всіма народами задля Господнього імя, то вони справді є чужоземцями і чужинцями і проходять на землі і є зненавиджені через володарів землі, так як Абимелех ненавидів правильних синів свого отця. (Мат. 24: 9; 1 Петр. 2: 11) Ті що становлять

визначних "Християнства", будучи неправильно-го ложа "Християнами"; є 'тіло і кість' з іншими дітьми Сатани, і вони всякого часу признають своє споріднення коли вони бажають доконати якусь самолюбну ціль. Вони були прийняті в родину "Християнства".

²¹ Сімдесят синів Гедеона були правими синами між котрими був заключений первинець, котрого ім'я було Етер. Після Суддів 8: 4, 20, то виглядає, що Етер був один із тріста Гедеонової армії, котра отримала велику перемогу над ворогом. Се попирає закінчення, що сімдесят синів Гедеона представляли тих, котрі є братами Ісуса Христа в часі коли ся пророка приповість сповняється і до котрих Ісус сказав: "Ось я і діти що дав мені Бог." І знов: "З цієї то причини не соромиться братами звати їх." (Жид. 2: 11, 13) Сі є запрошені в угоду о царство, щоби вони могли мати участь в оправданні імені Єгови і бути з Христом і царювати з ним. (Луки 22: 28-30; Одкр. 20: 4-6) Підчас Світової Війни сі вірні пильно голосили вість царства, о скільки вони розуміли його, і через се їх поведіння і напрям діланья розбудив питання володіння світа в умах фальшивих синів "Християнства" і се doprowadило до змови щоби знищити сих синів Божих. Сей гіркий дух зачав показуватися з початку війни в духовенстві в торговельних, політичних і воєнних первотинах організації Сатани проти Божих вірних синів. Торговельні і політичні первотини, що спричинили Світову Війну, всякого часу стоять за правительством, власть котрого спочиває в руках кількох одиниць, котрими то одиницями вони бажали бути. Таке правитель-ство для людей малоб складається із меншости для користі лучшої класи; а такі всякого часу противляться справедливому правлінню Христа, що головню було показано підчас Світової Війни. Як Абимелех так сі новочасні люди супроти духа Христового, безуть собі честь і привилей володіти світом. — Жид. 5: 4-6.

²² Пропаганда в користь Абимелеха поступала вперед і наставники Баала і властители міста були перші, що взяли рішучий крок: "І промовляли брати материні до всіх Сихемських міщан про його тими самими словами, так що прихилили їх серце до Абимелеха, бо казали: Він родич нам." (Суд. 9: 3) Се були вибори на людського володаря без взгляду на правитель-ство Єгови, про що Єгова пізніше сказав до свого пророка: "Мене відкинули, щоб я не царював над ними." (1 Сам. 8: 7) Властители або Баалові люди з Сихеми траснули батогом, і те просте стадо скоро стало в ряди і закричало за Абимелехом і сказало: "Він наш брат, ми попираємо його і він нехай царює над нами!" Гіпокритичні Ливіти, або проповідники Баалової релігії, представляючи сучасні релігійні провідники, мали зараз відповісти: "Позаяк царська власть має прийти до нашого міста, то ми патріотично повинні поперти нашого свя-ка і співгромадянина." Над загальним добром людей, вони не застановлялись і Слово Боже було цілковито понехане. Так і річ малася підчас Світової Війни. Комерційні і політичні перво-

тини провадили війну щоби їм задоволити свої самолюбні бажання. Вони витворили гіпокритичний клич: "Війна зробить світ безпечним для демократії, однак вдійсно-: зробили світ безпечним для бюрократії. Прихід Христа і його царства вони цілковито відкинули, і, як їх отець Диявол, вони сказали: "Світ належить до нас, і ми будемо управляти ним, і тому патріотично стіймо разом і управляймо собою."

²³ Священники Баала, між котрими були заключені Ливіти, нагромадили децю грошей в домі поклонення, або в церковних домах, так званих "домах Баал-Верита", в Сихем так і тепер захоплена царя-бажача товпа машерує, іде до місця звідки оперує духовенство і духовенство користує із сього положення і радо співділає. "От і дали йому сімдесят секлів срібла з храму Баал-Верита, а за сі гроші наїняв Абимелех нужденних та легко-душних людей, що за ним пішли." — Суд. 9: 4.

²⁴ Сі гроші були посвячені Дияволу і опісля ужиті для пропаганди на вибори Абимелеха. Рівнож коли комерційний і політичний елемент спричинив Світову Війну, тоді дійсна ціль сього була, щоби запевнити для себе правління над світом, і тому духовенство "Християнства" із своїх казальниць кричало: "Ми маємо червону кров в наших жилах, ми — патріоти горожани повинні поперти сю пропаганду за війною. Висувайте ваші гроші!"

²⁵ Вони обернули свої церкви в доми для вербування рекрутів і продавали Банкноти Свободи і ощадничі значки, і збирали гроші на війну і помагали Великій Торговлі взяти цілковиту контролю, і наслідок сьогодня є що у всіх краях "Християнства" диктатори взяли силу. Тими грішми, які Абимелех отримав від духовенства, він наняв "нужденних та легко-душних людей", щоби вони помагали йому в тій душогубчій пропаганді проти тих, що могли стати в його дорозі. Їх новочасний прототип знаходиться в нанятих стрільцях і поліції, що виконують бажання безсовісних володарів і завдають горе Божим вірним свідкам.

²⁶ Ті сімдесят правильних синів Гедеона могли бути в дорозі для амбітного Абимелеха, і тому він думав, що їх треба осунути з дороги: "Тоді прибув у батьківський дім в Офрі та й повбивав братів своїх, Еробааленків, сімдесят чоловіка на одному камені, Один тільки менший Еробааленко Йотан, остався живий, сховавшись." (Суд. 9: 5) Се був кровавий злочин заговору сформований в Сихемі проти дому Гедеона. (Суд. 9: 24, 57) Рівнож підчас Світової Війни самолюбні комерційний і політичний елемент забажали цілковито забрати контролю світа через диктаторство, змовилися осунути "шкідливих" послідователів Ісуса Христа, котрі вперто голосили вість о Божім Царстві, і що його царство прийшло і є єдиною надією світа. Усі правильні сини Гедеона, окрім наймолодшого Йотама були повбивані на одному камені. Той один камінь представляв Ісуса Христа, основного каменя Єго-

вого царського дому і котрий стався підвалиною для Божої столичної організації. (Мат. 16: 18; Пс. 118: 22) Підчас Світової Війни вірні слуги Божі стояли сильно за Каменем Єгови, Його царем. Задля цієї причини, і на сім Основнім Камені, робота вірних була убита в 1918 р.; і сьогодні доконали комерційні і політичні первотини, за порадою і поміччю духовенства і "чоловіка гріха" кляси. (Одр. 11: 7, 8) Декотрі із вірних слуг Єгови були дійсно повбивані підчас Світової Війни із причини їх вірності до Бога і Його царя.

²⁷ Абимелех, із своїм мордерчим сильним раменем, повбивав синів Гедеона, включаючи Етера первенця. Йотам же, наймолодший із них утік, сховавшись. Імя "Йотам" значить "Єгова — звершений". Він здається представляє тих, котрих Єгова схоронив підчас Світової Війни, себто тих вірних, що пережили переслідування, і котрі також були представлені через Мардохея і Ноєму. Сі були захищені від зазору вужа утішки в пустиню на 1,260 днів, себто, від 1919 до 8. вересня, 1922. (Одр. 12: 6, 14, *Світло*, Книжка 1. стр. 246, *англ. вид.*) Із цих вірних одиниць Господь зробив "вірного і розумного слугу" клясу, разом із нищими, що були взяті опісля, і сі становлять останок. Єгова захочав Йотаму для своєї цілі, і так само він захочав останок.

²⁸ Великі наставники в Сихем запровадили царя-бажаючу товпу до дому Мілло в Сихем, де знаходилась їх твердиня. Вони не зібрались там щоби запротистувати проти брутальної і лукавої різанини шістьдесяти дев'яти невинних синів Гедеона, але щоби виконати "патріотичну задачу" і зробити самолюбного, зажерливого, душегубного і амбітного чоловіка їх царем і знарядом для свого ужитку. "Тоді зібрались до купи всі городяне Сихемські вкупі з родинами (місточка) Мілле, зішлись і обрали собі Абимелеха за царя під дубом, що стоїть під Сихемом. (Суд. 9: 6) Той дуб згаданий тут представляє організацію Сатани, під котрим всякі нечисті і жорстокі діла виконувались. Коронування само-вбраного царя Абимелеха не взяло місця в наметі або в храмі о що Бог постарався для Ізраїльтянів, але в місці де була представлена твердиня Сатани. (2 Сам. 18: 18; 2 Цар. 17: 10) Рівнож зараз по Світові Війні, і потім як робота Ілії була вбита, "Християнство" радувалося, відкидаючи далі Єгового Царя і вість його царства, і ідучи проти Божого Слова, воно установило Лігу Народів замість царства і духовенство викликувало при коронації: Ліга Народів — се вираз Божого царства! Від того часу ще інші комерційні підробки були введені в життя, щоби поміччю самолюбної Великій Торговлі позістати в силі.

²⁹ Йотам, одинокий живучий правильний син Гедеона сховався коли він почув що сталося. Рівнож в 1918 р., коли Ліга Народів, знаряд самолюбних інтересів, була помазана і установлена, "вірний слуга" кляси Єгови, як і Йотам, сховався коли він довідався що взяло місце. "Як переказано про се Йотамові, взийшов він на верх гори Гарасим, і покликнув голосно." (Суд. 9: 7) Гора

Гарасим — се місце із котрої Єгова виповів благословенства, як про се записано в 5 Книзі Мойсея; коли ж прокляття було кинуте із гори Ебаль на проти тамтої, що була на півночі. (5 Мойс. 27: 11-13; Ісуса Навина 8: 30-33) Гора є символом царства Божого або Божої царської організації, але гора Гарасим тут здається ясно представляє царство або головну організацію Єгови на котрій тепер стоять ноги слуг Єгови, звідки вони проголошують вість Божої остероги і доброї новини для тих, що мають уші до слухання. Се — "ноги" Більшого Гедеона, Ісуса Христа, стоять на горах і тепер доручують свідоцтво Ісуса Христа із ласки Божої. — Іса. 52: 7; 40: 9; Одр. 12: 17.

³⁰ Йотам ставши на крутім верху гори був безпечний від ворога, котрий бувби убив його еслиб він був зловив його в свої руки. І так Йотам був готовий утікати еслиб ворог був гонив за ним. В сій позиції Йотам представляв останок Єгови тепер в тайнім місті столичному, із котрого місце безпеченства вони безперестанно голосять вість Господню. (Пс. 91: 1, 2) Позиція Йотаму високо на горі дала поміччю йому так промовити, що товпа зібрана в низу, в цілі коронації царя Абимелеха, могла легко вислухати його. Сей живий образ відповідає словам Ісуса, які він промовив до своїх послідователів: "Що я кажу вам потемки, кажіть повидну; і що чуєте на уху, проповідуйте на домах." (Мат. 10: 27) Тоді Йотам крикнув: "Слухайте мене, ви мужі [власителі], щоби Бог міг вислухати і вас." Рівнож Бог спричинив, що правлючі первотини організації Сатани отримали повідомлення і остерогу через Його свідків, і отримавши се, сі самолюбні люди стали відвічальні перед Єговою за їх слова, пропаганду і діла, котрі то діла промовляють голосніше чим їх слова. Як Йотам зробив, що та товпа при коронації вислухала його, так тепер свідки Єгови, з ласки Божої, заявляють про заміри Єгови, і Великі Купці, політики, і духовенство слухають їх. Гіпокритичні "Християни", включаючи "чоловіка гріха" клясу, час від часу кажуть, що свідки Єгови не повинні нічого казати проти торговельних і політичних первотин сього світа, тому що, кажуть вони, такі володіючі первотини становлять висші власті котрим всі повинні піддатися. В сій справі, як і в сіх інших, вони миляться. Тут знаходиться ясний пророчий образ, показуючи, що слуга кляси тепер на землі мусить голосити до тих, що установили "гидоту спустошення" замість Божого царства, і мусять остерегати людей і указувати їм на факти, щоби вони могли утіти до єдиного місця безпеки.

³¹ Ставши на високій горі Йотам, піднятхненням від Бога, сказав приповідь "пророцтво о деревах". Через довгі століття те пророцтво було запечатане. Як і інші пророцтва Божого Слова, його не можна було зрозуміти аж сповнення його зачалось. Сей час здається уже ясно

прийшов, і Бог ласкаво відкриває те пророцтво о "деревах", щоби дійсно посвячені йому могли чути і зрозуміти і поступати після нього. Яке ж

є значіння пророцтва висказаного Йотамом? і яке споріднення воно має до свідків Єгови?

(Дальше слідує)

БИТВА ЄГОВИ

(Продовження з попереднього числа "Вартої Башти".)

УЩІЛКОВИТИЙ побіди Гедеон вернувся з поля битви. "Тоді вернувся Гедеон Йоасенко на Хересів прохід і споходом своїм." (Суд. 8:13) Гедеон прийшов від сходу що є та сама сторона звідки Ісус Христос приходить. (Одр. 7:2,3) Привівши Зева і Салмана живими, Гедеон мусів сповнити своє слово князям Соккота і людям з Пенуелі. (Верші 7 і 9.) Тут Гедеон представляв "кровомесника", і він мусів перше зробити розглянення ним повбивав тих двох царів. "І піймав одного молодика з Соккотян, випитував його, і той мусів йому поважніших городян Соккотських сімдесят і сім чоловік списати." (Суд. 8:14) Він отримав доказ нім він зачав виконувати присуди проти противників. Рівнож і Господь Ісус, більший Гедеон звяже тих, що колись підприлися чинити волю Божу і котрі із пошани до ворога помирилися з їх напрямом і помагали ворогові проти Божих помазаних людей. Ніхто не може успішно насміятись із Господа. Бог не перешкаджає сотворінню уживати вільної волі впротиставленні йому, але у своїм часі він збере рахунок і зробить їх повно відвічальними за їх мильні поступки.

³¹ Прибувши до Соккот, Гедеон пригадав людям той пляч де вони сміялись із нього коли він переходив туди вганяючи за Мадіяніями. "Прийшовши тоді він до Соккотян, промовив: Отсе вам Зевей і Салман, що за них мене соромили питаючи: Хиба рука Зевея та Салмана уже в тебе в руці, щоб нам харчувати твоїх томлених людей?" (Суд. 8:15) В тім случаю Соккоти відмовилися достарчити хліба Гедеонові і його людям, в часі коли вони були у великій потребі. Тепер ті самі люди Соккотяни безсумніву старалися показати, що вони не мали жандої спільності із мильним трактованням Гедеона і його людей.

³² Се сходиться із напрямом ділання який взяли противники правдивих послідователів Ісуса Христа, так званими "козлами", із тим, що вони скажуть до Господа Ісуса відносно сього, і його відповідь до них, а іменно: "Тоді озвуться до него і сі, кажучи: Господи, коли ми бачили тебе голодного, або жадного, або чуженицею, або недужого, або в темниці, тай не послужили озветься тоді до них і промовить, глаголючи: Істино глаголю вам: Скільки раз не чинили ви сього одному з сих найменших, і мені не чинили." (Мат. 25:44,45) Політично-релігійний елемент, котрий злучився і тепер лучиться із ворогом, а головню з "лукавим слугою", котрий також чигає на упадок Божих людей, має нагоду дати поміч і потіху свідкам Єгови, але в сих останніх днях во-

ни не лише відмокнуться дати їм поміч, але дальше ідуть лучиться з ворогом котрий ділає отверто, і за сей мильний поступок вони мусять дати рахунок перед Господом в своїм часі.

³³ Безсумніву Гедеон і його люди, підчас прогонення сил ворога, були подрапані тернями і будяками які вони стрінули в околиці Соккот. Гедеон мав так зробити Соккотянам, що вони мали відчувати дотик того терня. Вони мусіли тремтіти коли вони побачили Гедеона стоячого в їх воротах. "Ухопив тоді він поважніших горожан, і взяв дикої тернини та борону тай і пороздирав тих Соккотян." (Суд. 8:16) Сим чином він дав їм пізнати або болучо відчувати сей факт, що Єгова є Всевишній і що Єгова дає побіду для тих, котрих він попереає, і що ніхто не може мильно трактувати помазанників Господніх і оминувати кару. Сі люди Соккотяне представляли головню "лукавого слугу" клясу і інших фахових релігійстів, що зробили собі зборище Сатани, і тепер вони мусять поклонитись перед Гедеоном. — Одр. 3:9.

³⁴ Люди з Пенуелі очевидно представляли ту саму загальну клясу яку представляли Соккотяни, і вони отримали таке саме трактовання із рук Гедеона. Він знищив їх сильну вежу і сповнив свої слова висказані до них попередше, і се запевняє, що Господь Ісус сповнить свої слова і покарає тих, що противляться йому. "В Пенуелі зруйнував башту та й повбивав городян." (Суд. 8:17) Усі мусять знати, що Єгова Всевишній. Бог зробив натиск у своїм Слові, що всі вороги будуть знати що він — Всевишній. "Зробив я кінець в ярості, зроби кінець, щоб їх більше не було, щоб пізнали, що Бог править над родом Якова аж по край землі. А вечером нехай вертають назад, нехай виють, як собаки, і кругом города ходять." (Пс. 59:13,14) Сі "козли" кляси мусять стрінути їх судьбу: "І пійдуть сі на вічні муки, а праведні на життя вічне." — Мат. 25:46.

³⁵ Зевей і Салман поповнили убійство і тепер вони були заховані живі в тій цілі, щоби виконати правдивий суд і вимірити рівну справедливість. Ті бунтівничі вбійники представляли Сатану, а головню і головних урядників його організації і також усіх, що поповнили многі брудні мордерства. Більший Гедеон перше полонив тих бунтівників, забравши їх живими, а тоді зробив їм смерть. "Вийшовши еси на гору ти забрав в неволю бранців; прийняв дари для людей, і навів для противних твоєї волі, щоб Господь Бог мав оселю." — Пс. 68:18.

³⁶Гедеон нехотів щоб ті винувателі достарчили тотожність людей, котрих вони повбивали. "Тоді питає в Зевея та в Салмана: Які були навиди ті мужі, що ви побили їх на Таворі? Вони кажуть: Зовсім як ти були вони на виду, кожен на виду мов царевич." (Суд. 8:18) Відповідь сих двох царів Мадиян була: "Кожен на виду мов царевич." Се піддає думку і в повній гармонії із писаннями, що кождий із братів Господа Ісуса Христа мусить бути подібний на образ Божого возлюбленого Сина. (Рим. 8:29) Сатана і його чиновники убили много із братів Господа Ісуса. Від днів апостолів аж до тепер вони були винні злочинних учинків і їх жорстокі діла представлені через вбивання братів Гедеона. Вірні послідователі Ісуса Христа, представлені через Гедеонових братів були вбиті за їх посвяту до Бога Єгови і Його Царя, Більшого Гедеона. (Одр. 6:9, 10) У відповідь на крик його вірних братів, Ісус Христос, Більший Гедеон, помститься за їх кров.

³⁷Зевей і Салман безсумніву противилися несенню свідництва проти себе і подібно Сатана і його агенти без проволочно признають, що вони повбивали братів Господа Ісуса. Коли ті люди сказали Гедеонові, що ті одиниці котрих вони повбивали були подібні до него, Гедеон сказав до них: "Він же каже: Се були брати мої, сини матері моєї. Так вірно як Бог живе: Коли б ви залишили були їх живими, я не вбивавби вас." (Суд. 8:19) Позатипічно вони всі є синами Божої організації, себто, Єгової "жінки", котра є матерю усіх їх. (Іса. 54:13) Проявши мильно кров Єговових вірних синів, і агенти і чиновники Сатанської організації, як і самий Сатана, будуть повбивані. Вони переступили віковичну угоду і тому мусять заплатити кару. — 1 Мойс. 9:6; Іса. 24:4-6.

³⁸Первенець Гедеона називався Етер, і його ім'я значить "останок". Пророчо написано є, що Ісус сказав відносно своїх правдивих послідователів: "Ось я й діти, що дав мені Господь як догодовкази та прообрази в Ізраїлі від Господа сил, пробуваючого на Сион горі!" (Іса. 8:18; Жнд. 2:11-13) Усі тут описані є синами Царя предвічності. Гедеон приказав Етерові виконати суд на двох царях: "Рече тоді своєму перворідневі Етерові, Встань! Постинай обох! Хлопець же не виймав спіху меча свого: боявся, був ще недорослий." (Суд. 8:20) Часть образу очевидно записана тут є тому, щоби показати що останок, представлений тут через Етера, незнищить володіючі влади землі. Їх робота є проголосити вість правди, і та часть їх роботи є тут підчеркнена. Писання не указують, що вони є непослушні Господеві, але роблять натиск на факт, що вони не беруть участь в дійснім вбиванні ворога. Можливо, що ті молодці боялися напасти на сильних воеводів. Се дальше указувало, що останок боїться бути непослушним Богу і поповняти якібудь фізичні переступи. Ріжні тексти св. Письма навчають, що їх военні знаряди не є тілесні. — 2 Кор. 10:4.

³⁹Ті два царі Мадияні були закам'яні убіяники, і воліли бути повбивані славним Гедеоном,

радьше чим бути повбиваними молодиками. Дальше, Гедеон був найблизшим кривним своїх убитих братів і тому його задача була повбивати сих убійників. "Озвуться тоді Зевей та Салман: Встань сам і постинай нас, по чоловікові бо і сила його. І встав Гедеон та й постинав Зевея й Салмана, й побрав собі пряжки, що їх верблюди мали наші." (Суд. 8:21) Убивши тих двох чоловіків, Гедеон представляв Ісуса Христа яко кровомесника, котрий сповнить задачу завдану йому Єговою, і се він зробить у відповідь на крик тих, що були повбивані за свідство Слова Божого. "Доки, Владико святий і правдивий, не будеш судити і мстити за кров нашу над тими, що домують на землі?" (Одр. 6:10) "Бог же чи не помститься за вибраних своїх що голосять про него, день і ніч хоч довго терпять про них? Глаголю вам, що помститься за них незабаром. (Луки 18:7, 8) Се як раз в гармонії із молитвою, що останок тепер по приказу Господньому молитися відносно ворога. "Зроби їм те, що Мидіяніям, що з Сісері, що Явиму коло потоку Кисона. Зроби з ними, з їх можими, як Горобом, і з Зином, і як з Зальмундом, з усіма князями їх, котрі сказали: Позаймаймо домівки Бога!" — Пс. 83:11, 12.

⁴⁰Гедеон віддав всяку честь Богу Єгові. Він не брав жадної данини від ворога аж по тім, як ім'я Єгови було оправдане через цілковите знищення ворожої армії. Тоді він забрав окраси, що були на шиях верблюдів і як виглядає із Божого Слова (верші 26 і 27), тоді прикраси золоті Гедеон не ужив для себе але на вироблення ефоду яко пам'ятку перемоги Божої над його ворогами. Се показує, що коли Армагедон мине, всяка честь і слава буде дана Богу Єгові, котрий назначив Більшого Гедеона як Оправдателя свого святого ім'я і котрий вислав його доклати його заміри. Тоді всі будуть знати що Єгова — Всевишній.

⁴¹Гедеон провадив Ізраїльтянів проти ворога і очистив край із гнобителів, і натурально Ізраїльтяни бажали, щоби він був володарем над ними. "Тоді мужі Ізраїльські прохали Гедеона: Пануй над нами, і ти сам, і син твій й твого сина син, бо ти нас визволив із потали в Мадияні." (Суд. 8:22) По битві Армагедон більший Гедеон ставеться на правду і вдійсности бажанням всіх людей. (Аггея 2:6, 7) Гедеон відповів на прозьбу людей, і його відповідь показує, що люди не вибирали ані установили володаря світа. "Гедеон же відказав їм: Ні, я над вами не буду панувати, ні син мій над вами не панувати ме, Господь нехай над вами панує." (Суд. 8:23) Сей образ зроблений тут мусить бути властивий, і тому Гедеон не міг прийняти уряду яко володар з руки людей. Ісус Христос не буде шукати нагоди щоби використати перемогу в Армагедоні і славу яка прийде після і прийняти честь і уряд від людей. Бог Єгова є царем предвічності, і тим самим Великим Володарем. Се сталося в 1914 р., що Єгова посадив свого Помазаного Царя на свій престол і післяв його викинути зорога. Еслиби Гедеон був згодився на прозьбу людей,

той образ не був би правдивий і через се він не згодився.

⁴² Гедеон був вибраний Єговию як суддя над Ізраїлем. Се був час юли судді володіли (судили) в Ізраїлі, а Гедеон був семий в ряді. (Руті 1: 1) В тім образі Гедеон представляв Ісуса Христа, котрого Бог посадив на престолі в 1914 р., і післяв Його до храму в 1918 р. чинити суд. Тоді йще не був Божий час дати царя Ізраїльтянам в часі творення сього Гедеонового образу, тому що Гедеон мусів бути і був представителем більшого Судді і Оправдателя Єгового імя. Оправдання мусить взяти місце перед тисячліттям царювання Христа разом із його святими. Найважнійша річ в Гедеоновім образі була вигнати Мадияніїв, представляючи Сатанську організацію і їх знищення, що було оправданням Єгового імя. Найважнійша річ в Армагедоні буде оправдання Єгового імя. Се що Гедеон відмовився бути царем представляло вірність Ісуса Христа котрий очікував на Божий час засісти на престолі і зачати царювання. (Іоана 6: 15; Пс. 110: 1, 2) Се дальше попереає заключення, що тисяч років царювання Ісуса Христа зачнеється по Армагедоні. — Дан. 6: 26-28; Одкр. 20: 4.

ЄГОВА С ЦАРЕМ

⁴³ Той образ в котрім Гедеон був головним актором представляючи Ісуса Христа показує, що найвисша подяка належитьсє Єгові за велику побіду і визволення людей; що всі признають, що те царство належить до Єгови і що він Всевишній, котрому самий Ісус Христос мусить впокоритися, і що Бог Єгова є найвисший. Ісус Христос буде царювати як головний чиновник у царстві Бога Єгови: "Схаменуться і навернуться до Господа всі кінці землі; і перед тобою поклоняться всі покоління народів. Бо Господь має царство, і він царювати ме над народами." (Пс. 22: 27, 28) "Твоя, Господи величність, і сила, й слава, й побіда, й пишнота, й все, що на небі й на землі, твоє; твоє, Господи, царство, і ти висший над усе, як Владика. І багатства й слава від лица твого, й ти володієш над усім." — 1 Парал. 29: 11, 12.

⁴⁴ У битві проти ворога Гедеонові люди забрали дорогоцінності від їх побитих ворогів. "І рече їм Гедеон: Хочу ввас чогось попросити; дайте мені по каблукці з вашого лупу. Вороги бо носили золоті ковтки, бо були Ізмаїлії." (Суд. 8: 24) Гедеонові люди добровільно відповіли на сє прозбу, і віддали все забране, вартість чого була разом сімнадцятьсот секлів золота. (Суд. 8: 25, 26) Те золото було ужито: на вироблення ефода, а не на яку будь самолюбну ціль. Гедеон сказав до Ізраїльтян: "Господь нехай над вами панує." Із сих слів бачимо, що Гедеон не зробив згаданого ефода задля якоїбудь самолюбної цілі, але що він зробив його як памятник для Єгови, що він визволив Ізраїля і дав йому побіду над ворогом. Се малоб сходитися із золотом і сріблом, яке цар Давид посвятив Єгові як памятник. — 2 Сам. 8: 7-11.

⁴⁵ Двацять семий верш зазначає, "що Ізраїль зробив ідола з ефода, котрий став сітею для Ізраїльського дому". Нема сказано, що тим ефодом вони одягли боввана, ані не виглядає, що би Гедеон зробив таку річ бачучи, що не давно перед тим він зрубав і знищив боввана Астери. Хотяй напрям Гедеона був властивий і ширий в тім, що він виробив ефода як памятник на честь і славу Бога Єгови, то однак він не був відвічальний за мильний погляд людей відносно сїєї справи. Тут можна ясно бачити, що коли люди "ідолюштували", то їх напрям ділання був жерелом смутку для Гедеона і через се сіткою, тому що в умах інших Гедеон був відвічальний за напрям взятий людьми однак вдійсности він не був відвічальний. Однак булоб більше розумно заключити, що сєй двацять семий верш є парентеза (вставлене речення) і не відграє жадної часті у великім образі зробленим Гедеоном. Аж до сїєї точки Гедеон і його люди відігравали їх часті в тім пророчім образі, головна ціль котрого була представити замір Єгови в оправданню Його імя. Знищення ворога і його союзників Мадияніїв було оправданням Єгового імя і представляло Армагедон і тут образ кінчиться.

⁴⁶ Після двацять восьмого верша, то з Мадіянами уже не було більше клопоту. Се представляло, що по Армагедоні, в котрім прийде кінець лукавій організації Сатани, "лихо уже не повториться" із рук Сатани. (Наума 1: 8, 9) Люди, що були підневолені Сатаною, і котрі переживуть Армагедон, звернуться тоді до Господа Бога і будуть отримувати його благословенства. (Іса. 60: 6, 7) Як край Ізраїльський був очищений з Мадияніїв, так тоді земля буде очищена із Сатанської організації, і кожде побудження чоловіка буде до справедливости.

⁴⁷ Гедеон був добрий до Ізраїля і Єгова ужив його для своєї власної честі і слави. (Верш 35) Що він був вірний і правдивий аж до кінця, то про се говорить писання, а іменно: "І що ж більше казати? бо і часу не стане розказувати про Гедеона, ... котрого світ негідний був... і котрий отримав добре свідоцтво від Єгови". (Жид. 11: 32-39) Гедеон був сильним і виразним образом Єгового великого оправдателя, Ісуса Христа. В иншім часі і місці Гедеон представляв членів Божого останка тепер на землі. Сєй образ, окрім сього що він представляв Божий замір знищити ворога, дає велику потіху для вірних свідків Єгови.

⁴⁸ Любов і доброта Бога Єгови є тут знов обявлена для тих, що люблять і служать йому. Одкриття сього пророчого образу і вирозуміння його народом прийшло із доброти Божої. Се є сповнення сих дорогих обітниць які Єгова дав своему слугі клясі котрого він обдарив честю свого імя, і котра то обітниця є: "Давно обіцяне вже сповнилось, а що буде, я возвіщу; нім воно стане, я звіщу вам." (Іса. 42: 9) В сих днях недолі і небезпеки, коли ворог нападає проти вірних свідків Єгови, вони будуть студіювати і розважати сєй пророчий образ Гедеона і його маленької армії, і чинячи се, вони піднесуть свої голови

і будуть радуватися. Одриття цього пророцтва тепер є сильним доказом, що "день визволення вже близько". Так і ви коли побачити як се все станеться, знайте що царство Боже приближилось." (Луки 21:31) Велика темрява лежить майже на всіх осадниках землі, але Єгова дав своїм свідкам подостатком світла, котре було ужите з ласки і під керівництвом Ісуса Христа, Більшого Гедеона, і вірні були приведені аж до самої сторожи ворожого табору. Вони слідять

за ворогом, і що вони бачуть, се заєвняє їм, що перемога буде скоро і вони певні, що змагання Господні будуть увінчані, і що вороги будуть цілковито знищені. Вірні слуги Єгови тепер чувають і бажають сповнити кождо заповідь Господню і кождо часть приписану їм. Повіваючи смолоскопами правди, і проголошуючи вість із Слова Божого, вони дальше йдуть із радістю й одвагою й з цілковитим запевненням і підносять гасло воєнне: "За Єгову і за його Оправдателя!"

ПРОРОЦТВО О ДЕРЕВАХ

[Переложено з Анг. "Вартової Башти" з 1. Травня, 1935]

"І назвуть їх деревами справедливості, насадом Господнім на його прославу." — Іса. 61: 3, А.П.В.

ЧАСТЬ 2.

ЄГОВА уживає людей до проголошення своїх замірів, але ті люди є малого значіння. Він може так само ужити неживих річей до вираження своєї волі. Люди часто думають висше про себе чим вони повинні думати, тому що Бог щастить їм, і вони, вивисившись, падають. Неживі річі не можуть упасти спрчини гордості і марної слави. На се, що Єгова уживає і неживих річей, Ісус зробив натиск коли Він говорив про своїх учеників: "Коли сі замовкнуть камінне кричати ме." (Луки 19: 40) Єгова поставив Йотама на верху гори Гарасим і порушив його доручити Богу вість і промовити до ворогів Бога. Єслиб Йотама зі страху перед товпою або задля иншої причини був відмовився сповнити той приказ, тоді Бог міг був ужити каміння тієї гори висказати сю вість. Рівнож Єгова обдарив ласкою чоловіків і жінок в сих днях горя, зробивши їх своїми свідками. Він помазав їх і поставив на своїй "високій горі" яко своїх представителів свого царства; Він положив свою вість в устах сих свідків, і єслиби сі свідки задля страху представителів Сатани котрих вони бачуть в низу, або задля якоїсь иншої причини, відмовилися або занедбали голосити сю вість, то безсумніву Єгова міг би ужити навіть неживих річей промовити для Нього. Нехай же ніхто із свідків Єгови не приписує собі чести спрчини своєї позиції. Бог Єгова дав честь своїм вірним одиницям, зробивши їх своїми свідками і вони повинні смиренно і покірно оцінювати сей факт. Вірні будуть виконувати їх задачу непохитно і без страху до нікого, і, чинячи се, вони будуть коритися перед Всемогучим Богом, віддаючи честь і славу Його імені й Йоголюбому Синові й Цареві.

Поставивши Йотама, котрого імя значить: "Єгова звершений", на верху гори і натхнувши його що він має говорити, Єгова неначе сказав до тієї товпи в низу: "Ваш шлях є цілковито мильний, мій же шлях є звершений. Сей чоловік переказує звершену вість, тому що він мій післанець; для того вислухайте його промови до вас. Я поручив йому призидати промовляти,

щоби я міг дати довідомо о моїм замірі. Як се він стоїть на непорушній скалі і проголошує мою вість, так мій замір буде непорушним і незмінним, і слово мое не вернеться до мене в порожні. Як я задумав так і вчиню." Там Єгова ділав після свого незмінного права, доручивши вість повідомлення своїм ворогам про надходяче їх знищення. Йотам, будучи наймолодшим сином Гедеона, представляв останних свідків Єгови на землі зараз перед упадком організації Сатани і перед проголошенням Божого заміру відносно знищення ворогів. Се, разом із иншими добре знаними фактами, доказує, що "пророцтво о деревах" є в процесі сповнення й що вияснення його дає потіху останкові, щоби вони мали сильну надію й віддали славу Богу.

Через многі століття головне питання було: Хто має власть володіти світом і хто є всевишній? В сім пророцтві о деревах ми маємо аж надто много доказів, що лукаві не будуть всегда царювати; що Бог Єгова — всевишній, і що Його "дерева спраєдливості" будуть навіки ужиті для Його слави у вираженню й виконанню Його замірів.

Символічно, ті дерева представляють живі сотворіння. Сатанське велике "дерево", що возносилося висше всіх инших дерев в Едені збунтовалося проти Бога і установило правління в опозиції до Нього. Коли Бог зорганізував Ізраїльтян і поклав своє ймя на них, як на своїх людях, тоді Сатана старавсь знищити їх. Ізраїльтяни, ставши лукавими й незадоволені з розпорядження Єгови для них, звернулися до диявольських провідарів видимої організації Сатани і шукали царя, щоби він царював над ними в подібний спосіб, як царі панували над поганськими народами.

ОЛИВНЕ ДЕРЕВО

Йотам зачав розказувати свою пророчу приповідь о деревах отсими словами: "Колись походились дерева, щоб намастити царя над собою, і промовили до оливи: царюй над нами." (Суд.

9: 8) Згадані тут дерева, котрі зійшлися помазати царя, про що говориться в п'ятнадцятому верші цієї голови, були кедрові дерева Леванські. Ці дерева були ужиті як символ щоби представити самолюбних, захланних і амбітних людей, котрі ділають властю і під контролею Сатани. Будучи гордими, вони стараються піднести себе і виконувати свою волю для особистої наживи. "День бо Господа сил небесних прийде на все горде й високомірне, та й на все, що високо несеться — і все воно принижене буде. І на всіх, що як кедр Ливанський, високо в гору себе підносять, на всіх, що як дуби Базанські." (Іса. 2: 12, 13) Вони були подібні до "ліса полуденного". (Езек. 20: 46) В сім пророцтві вони представляли (1) самолюбних, амбітних, і ідолопоклонників Сихеми, і (2) в більшій мірі представляли головних людей "Християнства", котрі були зведені духовенством, і також загал людей "Християнства", що полерають сих амбітних одиниць. Ті "дерева" (Ізраїльтяни) сподівалися мати царя їх власного вибору і владобли. В сім вони ділали під впливом Гога, головного представителя Диявола. Вони бажали видимого царя, і Сатана порушив їх до задоволення їх самолюбних бажань. Рівнож провідарі "Християнства" при закінченню Світової Війни бажали головню управляти світом після їх ідеї. Наслідок Світової Війни був, що "Християнство" загубило одно "щення", і відтак взяло инше щення і зробило з нього левчука (царя над звірями) володіти світом. Світова Війна показала, що Англо-Американська Імперія не володіє Богом наданим правом, але що вона знаходиться в політично-торговельнім і воєнним ярмі. Тепер "Християнство" витворює Лігу Народів, щоби зрівноважити і управляти світом. — Гляди Езекиїла 19: 5; *Оприлюднення* Книжка 1, стр. 252., *англ. вид.*

Ті дерева, т. є самолюбні люди, найперше промовили до оливного дерева, кажучи: "Царюй над нами!" Сконечности ці слова найперше відносились до Гедеона, котрий був запрошений царювати над Ізраїлем але відмовився. "Тоді мужі Ізраїльські прохали Гедеона. Пануй над нами, і ти сам, і син твій й твого сина син, бо ти нас визволив із потали Мадяніїв. Гедеон же відказав їм: Ні, я над вами не буду панувати, ні син мій над вами не панувати ме, Господь нехай над вами панує." (Суд. 8: 22, 23) Се показує, що те "оливне дерево", представляло найперше сповнення в меншій мірі через Гедеона, а в другій мірі і ширшим сповненням через Більшого Гедеона, Ісуса Христа, котрий є Посередником нової угоди. "Оливне дерево" має головню звязь із новою угодою, як се зазначено в листі до Римлян 11: 24-27. Отже "оливне дерево" представляє тих з Божої організації, що були взяті з між людей і приняті в нову угоду бути народом для Його імя, щоби вони несли свідоцтво о Єгови між усіма народами. "Оливне дерево" символічно представляє також останок тепер на землі, що несе свідоцтво про ймя Бога Єгови. Яко попертя цієї приповіді відносно "оливного дерева", завважте слідуючі тексти: "Я ж, мов оливне дерево зелене,

в домі Божім; я надіюсь на ласку Божу по віки. Буду прославляти тебе по віки, ти бо все зділав; і на імя твоє буду вповати, ти бо благий до праведників твоїх." (Пс. 52: 8, 9) "О, я вилічу-прощу їх зраду, полюблю їх по моїй ласкавості, бо гнів мій одвернеться від них. Буду Ізраїлеві ро-сою; він зацвіте, мов лилія, (оливне дерево), та запустить коріння мов на Ливані." (Осії 14: 5, 6) "А коло його дві оливні... Се два помазані оливою, що стоять перед Владикою всієї землі." (Зах. 4: 3, 14) "І дам двом моїм сьвідкам, і про-рокувати муть днів тисяч двісті шістьдесять, з'одягнені у веретища. Се дві оливні, і два сьвідни-ки, що перед Богом землі стоять." — Одрк. 11: 3, 4.

Се пропозиція зробити оливне дерево володарем показує старання Сатани спонукати посвячених людей Богу Єгови відвернутися від Нього, і зробивши компроміс, піддатися Дияволу. Сатана старався се зробити з Ісусом в пустині коли він предложив Ісусові дати всі царства землі на услівях назначених Сатаною, а іменно, що Ісус мав поклонитися Сатані. Се пропозиція, розуміється, було відкинене. (Мат. 4: 1, 2, 8-11) В 1914 р. Більший Гедеон, Ісус Христос, був післяний Єговою, тому що Сатанський світ тоді прийшов до кінця; і при кінці Світової Війни "Християнство", яке представителю Сатани, просило Христа царювати над ним на условиях предложених "Християнством" а іменно, що Христос мав дозволити сим царствам і володарям сього світа остатися в силі, і що "Християнство" мало вибрати своїх власних володарів і представляти Христа політично і фінансово на землі, і що вони мали володіти для нього яко його видимі представителі. Тоді "Християнство" отримало Лігу Народів, після свого власного вибору, і відважно і зухвало оголосило, що вона була виразом Христового царства на землі. Тоді "Християнство" забажало, щоби Божий останок, котрі є вітцями "оливного дерева", поклонилися і проповідували після правил "Християнства", котрі то правила були оголошені через злучені релігійні первотини. Сей чинник сотворив Лігу Народів яко заміну за Боже царство, котра є гідотою в очах Єгови. Останок відмовився годитися з якоюбудь частю диявольської організації, і тому вони відкинули услів'я і цілковито відділилися від "Християнства".

Оливне дерево відповіло на се пропозиція. "Олива ж [свідки Єгови] відказали їм: Чи то ж занедбаю свою мастину, якою прославляють богів і людей, щоби між деревами стати високою?" (Суд. 9: 9) Оливне дерево своєю мастиною шанує Бога. "Коріння і туку оливного". (Рим. 11: 17) Оливне дерево видає олій котрий, як се Божий пророк показує, наливається в золотий світильник у храмі, і видає світло відкриваючи заміри Єгови, через Ісуса Христа, Божого любого Сина. (Зах. 4: 2, 3; гляди *Приготування*, стр. 64, 65, *англ. вид.*) Гедеон відмовився володіти Ізраїлем, кажучи "що Господь царювати ме над вами"; рівнож і Ісус Христос відкинув подібне пропозиція тому що він володіє яко Цар і Представитель

Єгови на славу і честь Єгового імя. Він є головний із дерева праведних, насаджений Господом.

"Мастина оливного дерева" є символом радості, а радість Господа Ісуса є вивисшити і оправдати імя Єгови. Останок, увійшовши в "радість Господню", прославляє Бога і людей, як се зазначено в тексті. (Пс. 66:2) Вони світять наче світила в світі на славу Божу. (Фил. 2:15, 16) Їх світло не походить із їх наслідженої ясності, але тому що слава Єгови над ними і його світло показалося над ними. (Іса. 61:1,2) Для свідків Єгови прилучитися до царювання з організацією Сатани булоб зневагою для святого імени Бога Єгови. Вірний останок відмовляється мати що-небудь до чинення з політикою або політичними справами сього світа. Свідки Єгови не чять людей, але вони чять "чоловіка Ісуса Христа", Більшого Мойсея, Посередника нової угоди, і того котрего Єгова увінчав славою і честю. (Жид. 12:24; 2:6-9; Пс. 8:4, 5) Ісус Христос тепер дійсно увійшов в ту славу про яку описує св. Письмо, і свідки Єгови голосять про його славу і честь. Вони шанують Отця і Сина. Свідки Єгови не чять жадного чоловіка на землі, однак вони є послушні приказам Єгови щоби шанувати Сина так як вони шанують Отця. (Йоана 5:23) Останок Єгови безпрестанно шанують Бога Єгову і Ісуса Христа, його любого Сина, розказуючи людям, що царство Боже під Христом Царем є єдиною надією людства, і що воно цілковито оправдає імя Єгови. Отже ся пророка приповідь сповнилася на останкові відносно їх відмовлення "покинути їх мастину котрею вони шанують Бога і чоловіка", і вони відмовилися лучитися з котрею будь частю Сатанської організації і не бажають чести від неї.

"Ісус Христос є тепер в храмі Єгови і припоручив вірному останкові "свідectво Ісуса Христа". Вірний останок є вітнями "оливного дерева" і не хотять годитися з організацією Сатани, і відмовляються просити о дозволання проповідувати від Сатанської організації. Вони доручають свідectво Ісуса Христа в послушенстві до Божого приказу, а не в послушенстві до людських заповідей. (Одкр. 12:17) Се показує, що "оливне дерево" відмовилося застановлятися над предложенням "Християнства". Христос відмовився бути вивисшеним понад "деревами" сього лукавого світа і показав своє негодовання до сього несправедливого правління. Ісус Христос, велике "оливне дерево", відкинув "Християнство", або організацію Сатани, і тепер повідомляє її, що знищення близько. Так і віття в сім великім оливнім дереві, останок, відмовляється бути відтягнені від хвалення Бога Єгови і його любого Сина, "чоловіка Ісуса Христа". Вони приступили до царства, представленого через гору Сион, і до нової угоди, яка була установа на землі, і вони прийняли нове імя, яке уст Єгови нарекли їм. Вони, як їх Голова, Ісус Христос, відкидають всяку честь яка походить від людей, і шукають лише чести яка походить від Єгови. (Пс. 75:4) Вони твердо стоять при умовинах нової угоди, і яко свідки для Єгови вони тепер енергично і ра-

дісно кричать до ворога: "Ми є за Єговою і за Оправдателем!" Ісус Христос, те більше оливне дерево, буде управляти світом, та не після умовин назначених самолюбними людьми або Сатаною, але після правил Єгови, предвічного Царя.

ФІГОВЕ ДЕРЕВО

"Лестючі слова є знярядом: Сатани котрих він уживає щоби зловити людей, і самолюбні й амбітні люди піддаються йому і стають скоро захоплені. "Хто лестить другу своєму, стелить сіті під ноги йому". (Прип. 29:5) "І лестючі слова погибель готують." (Прип. 26:28) Отже з лестючими словами ті дерева звернулися до Фігового дерева. "Тоді промовили дерева [сатанської організації] до смовки [фіги]: Ходи [до нашої організації], прийми царювання над нами!" (Суд. 9:10) Сі слова пророкої приповіді дальше доказують, що Сатана уживає хитрої методи, щоби відвернути людей від Бога, і вони, піддавшись, падають в його сіті й стягають на себе знищення. Фігове дерево в сім пророцтві представляє і в меншій мірі сповнилося на Етері, первінці Гедеона, котрий був один із треста в армії в битві. (Суд. 8:20) Він був правильним сином Гедеона, коли ж Абимелех був неправого ложа син. (Суд. 8:31) Ізраїльтяни просили, щоби сини Гедеона володіли над ними по Гедеонові, але на се Гедеон не згодився, отже ся приповідь найперше відноситься до Гедеонового первенця. Друге і більше сповнення "Фігового дерева" знаходиться у "святім народі" Божім. Се є багата плодюща організація котреї Ісус Христос є головою і гетьманом. (1 Петр. 2:9) Той "святий народ" Божий народився в 1914 р. (Одкр. 12:1-5) Яко дальший доказ, що фігове дерево представляло святий народ, треба завважати, що Єгова вибрав Ізраїльській народ як народ для свого імя, і коли Ісус Христос прийшов до того народу яко урядовий представитель свого Отця, Він глянув на сей народ і уподобив його до фігового дерева без овочу й прокляв його, тому що воно не видало овочу царства. (Мат. 21:19, 20; Луки 13:6, 2; Ерем. 24:1-8; 29:17; Йоїла 1:7) Сі дерева, що приносять овочі правди на славу Божу, отримують признання від Бога. "Хто стереже свою фіговину, той їсти ме фіги з неї, а хто береже добра свого пана, той у добрій славі буде." — Прип. 27:18.

"Християнство" голосно заявило, що воно бажає, щоби народ Божий володів над людьми його, але се заявлення є цілковито гіпокритичне, тому що воно наставляло, щоби народи "Християнства" покинули в спокою і що царство Боже не повинно володіти народами жезлом свелізним і змушувати їх бути послушними справедливості, але "Християнство" бажало володіти у свій власний спосіб під імям Бога й Христа. (Пс. 2:8, 9; Одкр. 2:26, 27) "Християнство", а головню його неправого ложа наставники, неначе кажуть до Єгови і Ісуса Христа: "Ти можеш володіти в небі, але ми будемо володіти на землі, і ми будемо називати його Твоїм володінням." Будучи неначе "кедрами Ливанськими", т. є синами

Сатани, і провідниками "Християнства" не люблять слухати голосу і приказу Єгови Бога, тим що "голос Господень ломить кедри." (Пс. 29: 5) "Християнство" запрошує Господень нарід прилучитися до його родини або Ліги Народів, що значило б погодитися з Дияволом, і що Ісус Христос і всі його вірні послідователі рішучо відказали.

¹² В сій пророцтві сказано, що "фіговина" відмовилась прийняти пропозицію дерев і зазначила причину чому вона прийняти не могла. "Та смоква [фіга] відказала їм: Чи то ж мені понехати мої солодоші й дороги ягоди мої, щоб бути вивисшеною між деревами?" (Суд. 9: 11) Се відмовлення вона зазначила у формі питання, але таким сильним виразом, що не було жадного сумніву щодо його значіння. Плоди фігового дерева є солодкі, і виконання Божої волі є також солодке для тих, що з Його ласки становлять новий нарід. Той новий нарід радується чинити волю Божу, тому що Його закон є добрий. Вони чтять Його як єдиного правдивого Бога і поклоняються Йому в душі й правді. Вони не бояться сотворіння, але бояться Бога і вельми бажають сповняти заповіді Його, і се є солодким для них. (Пс. 19: 9, 10) Фіговина відказала: "Чи то ж мені понехати мої солодоші й дороги ягоди мої?" котрі то ягоди є життя-даюча і життя-підтримуюча правда царства. Сі добрі овочі — се овочі царства Єгови котрі Він поручив святому народові, включаючи останка, і Господь наповняє ум свого останка дорогою вісткою правди. "Щоб ви сповнили розумінням волі Його у вскій премудрості і розумі духовному, щоб ходити вам достойно перед Господом у всякому догоджуванню, і у всякому доброму ділі приносячи овоч і ростучи в розумінню Бога." (Кол. 1: 9, 10) Такого несення плодів вимагається від усього останка в храмі. Коли Ісус Христос прийшов в часі народження народа, Він не знайшов жадного овочу або свідочтва для правди в гіпокритичнім "Християнстві", котре є фальшивим "фіговим деревом", і тому Він прокляв "Християнство" і відкинув його. — Мат. 21: 18, 20.

¹⁴ Чому хтобудь із нового народа, будучи в так великій ласці Єгови, мавби шукати 'вивиснення між деревами', т. є мати часть у владінню над сим безбожним світом? Єслиби Християнин зробив се, то сим він би відмовив ся виразити гнів присуду Єгови проти лукавої організації Сатани, і сим самим він годився б з Дияволом. Сьогодні Божі люди на землі, задля їх просвітчення із Слова Божого, є далеко відповідніші завести справедливе правління між людьми чим люди у світі, але єслиби вони відвернулися від Богом даної їм задачі й піддалися а' стоцям людей сього світа і прийняли або занимали уряд то се значило б занехати ціль задля котрої Єгова покликав їх, і через се попалися б в зводниці сіті Сатани і були б знищені на віки. Вірні свідки Єгови,

становлячи часть нового й святого народа, котрий є головною організацією Єгови, рішучо відмовляються піддатися під світські лестоші або присилування і, відвернувшись від них, вони дальше співають: "Ми є за Єговою і Його Оправдателем."

ВИНОГРАДИНА

¹² Диявол зробив три окремі і виразні старання відвернути Ісуса від Єгови, щоби сим чином самий Ісус стягнув на себе знищення і упадок. В сій приповіді показано, що представителем Сатани не вдалося відвернути оливного і фігового дерева від їх справедливому напрямку. Тоді зроблено іще третє змагання: "Тоді промовили дерева [представителі Сатани] до виноградини: Царюй же бо над нами!" (Суд. 9: 12) Виноградина в першій і малій мірі представляла правдивих синів або дім Гедеона, як се показано словами "син твій і твого сина син", котрого Ізраїльтяни запросили царювати над ними. (Суд. 8: 22) Однак в більшій і цілковитій мірі та виноградина представляла царський дім Єгови, котрого Ісус Христос був головним членом і Головою. Сей царський дім має велику радість брати співучасть в оправданню Єгового імя. Виноградина видає добре вино, що є символом радості: "Бо радости [вина] перед Господом се піддержка ваша". (Неем. 8: 10) Ісус як головний член царського дому становить "виноградину": "Я виноградина, ви віття [включаючи останка на землі і тих, що увійшли в радість Господню]... Се глаголю вам, щоб радости мої [радість Ісуса як Оправдателя імя свого Отця] пробували в вас, і щоб радости ваші сповнились. (Йоана 15: 5, 11) Що цілковите сповнення цієї пророчої приповіді возьме місце в "день Єгови", то завважте докази сих текстів: "В той час покарає Господь мечем своїм тяжким, великим, потужним (Ісусом Христом) левиятана, що просто мчить, як і левиятана, що вється і убо потвору морську. В той день заспівайте про його — про любий виноградник." (Іса. 27: 1, 2) Позакінченню Світової Війни "Християнство" запросило Христа бути його володарем на тій підставі, що воно буде носити його імя і рівночасно ходити своїми власними самодлюбними дорогами.

(Дальше буде)

ПЕРІОД НЕСАМОЛЮБНОГО ВІДДАВАННЯ ОВОЧУ

Сей період давання свідочтва несамолюбно і в єдності для імя Єгови, зачинаєся в Судету, 3-го серпня, а кінчиться в неділю, 11-го серпня. Підчас сього періоду дев'ятих днів, всі що знаходяться по стороні Єгови будуть мати спеціальний час нагоди показати той самий дух несамолюбства, що Єгова показав коли Він дав нам його життя-даючий й життя-підтримуючий овоч, правду царства. Тіх що становлять "дерева справедливості, і є насадом Єгови для його прославлення", будуть невинно радісно нести його овоч другим, й так самі будуть робити всі ті люди, котрі були проображені через Вонайза. Призначена спеціальна література котри буде ужита в тім часі, й картина свідочтва представлення ІІ, буде оголошена в Бюлетені служби. Всякі ж інші потрібні справи, як відложення часу, постанання на території для праці, повинні бути улагоджені зараз по прочитанню сього оголошення.